

**MAGYAR KÖZTÁRSASÁG
KORMÁNYA**

T/4559. számú

törvényjavaslat

**a kulturális kifejezések sokszínűségének védelméről és előmozdításáról szóló, Párizsban
2005. év október hó 20. napján elfogadott UNESCO egyezmény kihirdetéséről**

**Előadó: Dr. Hiller István
oktatási és kulturális miniszter**

Budapest, 2007. november

2007. évi .... törvény

a kulturális kifejezések sokszínűségének védelméről és előmozdításáról szóló, Párizsban 2005. év október hó 20. napján elfogadott UNESCO egyezmény kihirdetéséről

1. §

Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad a kulturális kifejezések sokszínűségének védelméről és előmozdításáról szóló, Párizsban 2005. év október hó 20. napján elfogadott UNESCO egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) kötelező hatályának elismerésére.

2. §

Az Országgyűlés az Egyezményt e törvénnyel kihirdeti.

3. §

Az Egyezmény hiteles angol nyelvű szövege és annak hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

“Convention on the Protection and Promotion of the Diversity of Cultural Expressions

The General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, meeting in Paris from 3 to 21 October 2005 at its 33rd session,

Affirming that cultural diversity is a defining characteristic of humanity,

Conscious that cultural diversity forms a common heritage of humanity and should be cherished and preserved for the benefit of all,

Being aware that cultural diversity creates a rich and varied world, which increases the range of choices and nurtures human capacities and values, and therefore is a mainspring for sustainable development for communities, peoples and nations,

Recalling that cultural diversity, flourishing within a framework of democracy, tolerance, social justice and mutual respect between peoples and cultures, is indispensable for peace and security at the local, national and international levels,

Celebrating the importance of cultural diversity for the full realization of human rights and fundamental freedoms proclaimed in the Universal Declaration of Human Rights and other universally recognized instruments,

Emphasizing the need to incorporate culture as a strategic element in national and international development policies, as well as in international development cooperation, taking into account also the United Nations Millennium Declaration (2000) with its special emphasis on poverty eradication,

Taking into account that culture takes diverse forms across time and space and that this

diversity is embodied in the uniqueness and plurality of the identities and cultural expressions of the peoples and societies making up humanity,

Recognizing the importance of traditional knowledge as a source of intangible and material wealth, and in particular the knowledge systems of indigenous peoples, and its positive contribution to sustainable development, as well as the need for its adequate protection and promotion,

Recognizing the need to take measures to protect the diversity of cultural expressions, including their contents, especially in situations where cultural expressions may be threatened by the possibility of extinction or serious impairment,

Emphasizing the importance of culture for social cohesion in general, and in particular its potential for the enhancement of the status and role of women in society,

Being aware that cultural diversity is strengthened by the free flow of ideas, and that it is nurtured by constant exchanges and interaction between cultures,

Reaffirming that freedom of thought, expression and information, as well as diversity of the media, enable cultural expressions to flourish within societies,

Recognizing that the diversity of cultural expressions, including traditional cultural expressions, is an important factor that allows individuals and peoples to express and to share with others their ideas and values,

Recalling that linguistic diversity is a fundamental element of cultural diversity, and reaffirming the fundamental role that education plays in the protection and promotion of cultural expressions,

Taking into account the importance of the vitality of cultures, including for persons belonging to minorities and indigenous peoples, as manifested in their freedom to create, disseminate and distribute their traditional cultural expressions and to have access thereto, so as to benefit them for their own development,

Emphasizing the vital role of cultural interaction and creativity, which nurture and renew cultural expressions and enhance the role played by those involved in the development of culture for the progress of society at large,

Recognizing the importance of intellectual property rights in sustaining those involved in cultural creativity,

Being convinced that cultural activities, goods and services have both an economic and a cultural nature, because they convey identities, values and meanings, and must therefore not be treated as solely having commercial value,

Noting that while the processes of globalization, which have been facilitated by the rapid development of information and communication technologies, afford unprecedented conditions for enhanced interaction between cultures, they also represent a challenge for cultural diversity, namely in view of risks of imbalances between rich and poor countries,

Being aware of UNESCO's specific mandate to ensure respect for the diversity of cultures and to recommend such international agreements as may be necessary to promote the free flow of ideas by word and image,

Referring to the provisions of the international instruments adopted by UNESCO relating to cultural diversity and the exercise of cultural rights, and in particular the Universal Declaration on Cultural Diversity of 2001,

Adopts this Convention on 20 October 2005.

I. Objectives and guiding principles

Article 1 – Objectives

The objectives of this Convention are:

- (a) to protect and promote the diversity of cultural expressions;
- (b) to create the conditions for cultures to flourish and to freely interact in a mutually beneficial manner;
- (c) to encourage dialogue among cultures with a view to ensuring wider and balanced cultural exchanges in the world in favour of intercultural respect and a culture of peace;
- (d) to foster interculturality in order to develop cultural interaction in the spirit of building bridges among peoples;
- (e) to promote respect for the diversity of cultural expressions and raise awareness of its value at the local, national and international levels;
- (f) to reaffirm the importance of the link between culture and development for all countries, particularly for developing countries, and to support actions undertaken nationally and internationally to secure recognition of the true value of this link;
- (g) to give recognition to the distinctive nature of cultural activities, goods and services as vehicles of identity, values and meaning;
- (h) to reaffirm the sovereign rights of States to maintain, adopt and implement policies and measures that they deem appropriate for the protection and promotion of the diversity of cultural expressions on their territory;
- (i) to strengthen international cooperation and solidarity in a spirit of partnership with a view, in particular, to enhancing the capacities of developing countries in order to protect and promote the diversity of cultural expressions.

Article 2 – Guiding principles

1. Principle of respect for human rights and fundamental freedoms

Cultural diversity can be protected and promoted only if human rights and fundamental

freedoms, such as freedom of expression, information and communication, as well as the ability of individuals to choose cultural expressions, are guaranteed. No one may invoke the provisions of this Convention in order to infringe human rights and fundamental freedoms as enshrined in the Universal Declaration of Human Rights or guaranteed by international law, or to limit the scope thereof.

2. Principle of sovereignty

States have, in accordance with the Charter of the United Nations and the principles of international law, the sovereign right to adopt measures and policies to protect and promote the diversity of cultural expressions within their territory.

3. Principle of equal dignity of and respect for all cultures

The protection and promotion of the diversity of cultural expressions presuppose the recognition of equal dignity of and respect for all cultures, including the cultures of persons belonging to minorities and indigenous peoples.

4. Principle of international solidarity and cooperation

International cooperation and solidarity should be aimed at enabling countries, especially developing countries, to create and strengthen their means of cultural expression, including their cultural industries, whether nascent or established, at the local, national and international levels.

5. Principle of the complementarity of economic and cultural aspects of development

Since culture is one of the mainsprings of development, the cultural aspects of development are as important as its economic aspects, which individuals and peoples have the fundamental right to participate in and enjoy.

6. Principle of sustainable development

Cultural diversity is a rich asset for individuals and societies. The protection, promotion and maintenance of cultural diversity are an essential requirement for sustainable development for the benefit of present and future generations.

7. Principle of equitable access

Equitable access to a rich and diversified range of cultural expressions from all over the world and access of cultures to the means of expressions and dissemination constitute important elements for enhancing cultural diversity and encouraging mutual understanding.

8. Principle of openness and balance

When States adopt measures to support the diversity of cultural expressions, they should seek to promote, in an appropriate manner, openness to other cultures of the world and to ensure that these measures are geared to the objectives pursued under the present Convention.

II. Scope of application

Article 3 – Scope of application

This Convention shall apply to the policies and measures adopted by the Parties related to the protection and promotion of the diversity of cultural expressions.

III. Definitions

Article 4 – Definitions

For the purposes of this Convention, it is understood that:

1. Cultural diversity

“Cultural diversity” refers to the manifold ways in which the cultures of groups and societies find expression. These expressions are passed on within and among groups and societies.

Cultural diversity is made manifest not only through the varied ways in which the cultural heritage of humanity is expressed, augmented and transmitted through the variety of cultural expressions, but also through diverse modes of artistic creation, production, dissemination, distribution and enjoyment, whatever the means and technologies used.

2. Cultural content

“Cultural content” refers to the symbolic meaning, artistic dimension and cultural values that originate from or express cultural identities.

3. Cultural expressions

“Cultural expressions” are those expressions that result from the creativity of individuals, groups and societies, and that have cultural content.

4. Cultural activities, goods and services

“Cultural activities, goods and services” refers to those activities, goods and services, which at the time they are considered as a specific attribute, use or purpose, embody or convey cultural expressions, irrespective of the commercial value they may have. Cultural activities may be an end in themselves, or they may contribute to the production of cultural goods and services.

5. Cultural industries

“Cultural industries” refers to industries producing and distributing cultural goods or services as defined in paragraph 4 above.

6. Cultural policies and measures

“Cultural policies and measures” refers to those policies and measures relating to culture, whether at the local, national, regional or international level that are either focused on culture as such or are designed to have a direct effect on cultural expressions of individuals, groups or

societies, including on the creation, production, dissemination, distribution of and access to cultural activities, goods and services.

7. Protection

“Protection” means the adoption of measures aimed at the preservation, safeguarding and enhancement of the diversity of cultural expressions.

“Protect” means to adopt such measures.

8. Interculturality

“Interculturality” refers to the existence and equitable interaction of diverse cultures and the possibility of generating shared cultural expressions through dialogue and mutual respect.

IV. Rights and obligations of Parties

Article 5 – General rule regarding rights and obligations

1. The Parties, in conformity with the Charter of the United Nations, the principles of international law and universally recognized human rights instruments, reaffirm their sovereign right to formulate and implement their cultural policies and to adopt measures to protect and promote the diversity of cultural expressions and to strengthen international cooperation to achieve the purposes of this Convention.

2. When a Party implements policies and takes measures to protect and promote the diversity of cultural expressions within its territory, its policies and measures shall be consistent with the provisions of this Convention.

Article 6 – Rights of parties at the national level

1. Within the framework of its cultural policies and measures as defined in Article 4.6 and taking into account its own particular circumstances and needs, each Party may adopt measures aimed at protecting and promoting the diversity of cultural expressions within its territory.

2. Such measures may include the following:

(a) regulatory measures aimed at protecting and promoting diversity of cultural expressions;

(b) measures that, in an appropriate manner, provide opportunities for domestic cultural activities, goods and services among all those available within the national territory for the creation, production, dissemination, distribution and enjoyment of such domestic cultural activities, goods and services, including provisions relating to the language used for such activities, goods and services;

(c) measures aimed at providing domestic independent cultural industries and activities in the informal sector effective access to the means of production, dissemination and distribution of cultural activities, goods and services;

(d) measures aimed at providing public financial assistance;

(e) measures aimed at encouraging non-profit organizations, as well as public and private institutions and artists and other cultural professionals, to develop and promote the free exchange and circulation of ideas, cultural expressions and cultural activities, goods and services, and to stimulate both the creative and entrepreneurial spirit in their activities;

(f) measures aimed at establishing and supporting public institutions, as appropriate;

(g) measures aimed at nurturing and supporting artists and others involved in the creation of cultural expressions;

(h) measures aimed at enhancing diversity of the media, including through public service broadcasting.

Article 7 – Measures to promote cultural expressions

1. Parties shall endeavour to create in their territory an environment which encourages individuals and social groups:

(a) to create, produce, disseminate, distribute and have access to their own cultural expressions, paying due attention to the special circumstances and needs of women as well as various social groups, including persons belonging to minorities and indigenous peoples;

(b) to have access to diverse cultural expressions from within their territory as well as from other countries of the world.

2. Parties shall also endeavour to recognize the important contribution of artists, others involved in the creative process, cultural communities, and organizations that support their work, and their central role in nurturing the diversity of cultural expressions.

Article 8 – Measures to protect cultural expressions

1. Without prejudice to the provisions of Articles 5 and 6, a Party may determine the existence of special situations where cultural expressions on its territory are at risk of extinction, under serious threat, or otherwise in need of urgent safeguarding.

2. Parties may take all appropriate measures to protect and preserve cultural expressions in situations referred to in paragraph 1 in a manner consistent with the provisions of this Convention.

3. Parties shall report to the Intergovernmental Committee referred to in Article 23 all measures taken to meet the exigencies of the situation, and the Committee may make appropriate recommendations.

Article 9 – Information sharing and transparency

Parties shall:

(a) provide appropriate information in their reports to UNESCO every four years on measures taken to protect and promote the diversity of cultural expressions within their territory and at

the international level;

(b) designate a point of contact responsible for information sharing in relation to this Convention;

(c) share and exchange information relating to the protection and promotion of the diversity of cultural expressions.

Article 10 – Education and public awareness

Parties shall:

(a) encourage and promote understanding of the importance of the protection and promotion of the diversity of cultural expressions, inter alia, through educational and greater public awareness programmes;

(b) cooperate with other Parties and international and regional organizations in achieving the purpose of this article;

(c) endeavour to encourage creativity and strengthen production capacities by setting up educational, training and exchange programmes in the field of cultural industries. These measures should be implemented in a manner which does not have a negative impact on traditional forms of production.

Article 11 – Participation of civil society

Parties acknowledge the fundamental role of civil society in protecting and promoting the diversity of cultural expressions. Parties shall encourage the active participation of civil society in their efforts to achieve the objectives of this Convention.

Article 12 – Promotion of international cooperation

Parties shall endeavour to strengthen their bilateral, regional and international cooperation for the creation of conditions conducive to the promotion of the diversity of cultural expressions, taking particular account of the situations referred to in Articles 8 and 17, notably in order to:

(a) facilitate dialogue among Parties on cultural policy;

(b) enhance public sector strategic and management capacities in cultural public sector institutions, through professional and international cultural exchanges and sharing of best practices;

(c) reinforce partnerships with and among civil society, non-governmental organizations and the private sector in fostering and promoting the diversity of cultural expressions;

(d) promote the use of new technologies, encourage partnerships to enhance information sharing and cultural understanding, and foster the diversity of cultural expressions;

(e) encourage the conclusion of co-production and co-distribution agreements.

Article 13 – Integration of culture in sustainable development

Parties shall endeavour to integrate culture in their development policies at all levels for the creation of conditions conducive to sustainable development and, within this framework, foster aspects relating to the protection and promotion of the diversity of cultural expressions.

Article 14 – Cooperation for development

Parties shall endeavour to support cooperation for sustainable development and poverty reduction, especially in relation to the specific needs of developing countries, in order to foster the emergence of a dynamic cultural sector by, inter alia, the following means:

(a) the strengthening of the cultural industries in developing countries through:

(i) creating and strengthening cultural production and distribution capacities in developing countries;

(ii) facilitating wider access to the global market and international distribution networks for their cultural activities, goods and services;

(iii) enabling the emergence of viable local and regional markets;

(iv) adopting, where possible, appropriate measures in developed countries with a view to facilitating access to their territory for the cultural activities, goods and services of developing countries;

(v) providing support for creative work and facilitating the mobility, to the extent possible, of artists from the developing world;

(vi) encouraging appropriate collaboration between developed and developing countries in the areas, inter alia, of music and film;

(b) capacity-building through the exchange of information, experience and expertise, as well as the training of human resources in developing countries, in the public and private sector relating to, inter alia, strategic and management capacities, policy development and implementation, promotion and distribution of cultural expressions, small-, medium- and micro-enterprise development, the use of technology, and skills development and transfer;

(c) technology transfer through the introduction of appropriate incentive measures for the transfer of technology and know-how, especially in the areas of cultural industries and enterprises;

(d) financial support through:

(i) the establishment of an International Fund for Cultural Diversity as provided in Article 18;

(ii) the provision of official development assistance, as appropriate, including technical assistance, to stimulate and support creativity;

(iii) other forms of financial assistance such as low interest loans, grants and other funding

mechanisms.

Article 15 – Collaborative arrangements

Parties shall encourage the development of partnerships, between and within the public and private sectors and non-profit organizations, in order to cooperate with developing countries in the enhancement of their capacities in the protection and promotion of the diversity of cultural expressions. These innovative partnerships shall, according to the practical needs of developing countries, emphasize the further development of infrastructure, human resources and policies, as well as the exchange of cultural activities, goods and services.

Article 16 – Preferential treatment for developing countries

Developed countries shall facilitate cultural exchanges with developing countries by granting, through the appropriate institutional and legal frameworks, preferential treatment to artists and other cultural professionals and practitioners, as well as cultural goods and services from developing countries.

Article 17 – International cooperation in situations of serious threat to cultural expressions

Parties shall cooperate in providing assistance to each other, and, in particular to developing countries, in situations referred to under Article 8.

Article 18 – International Fund for Cultural Diversity

1. An International Fund for Cultural Diversity, hereinafter referred to as “the Fund”, is hereby established.

2. The Fund shall consist of funds-in-trust established in accordance with the Financial Regulations of UNESCO.

3. The resources of the Fund shall consist of:

(a) voluntary contributions made by Parties;

(b) funds appropriated for this purpose by the General Conference of UNESCO;

(c) contributions, gifts or bequests by other States; organizations and programmes of the United Nations system, other regional or international organizations; and public or private bodies or individuals;

(d) any interest due on resources of the Fund;

(e) funds raised through collections and receipts from events organized for the benefit of the Fund;

(f) any other resources authorized by the Fund’s regulations.

4. The use of resources of the Fund shall be decided by the Intergovernmental Committee on

the basis of guidelines determined by the Conference of Parties referred to in Article 22.

5. The Intergovernmental Committee may accept contributions and other forms of assistance for general and specific purposes relating to specific projects, provided that those projects have been approved by it.

6. No political, economic or other conditions that are incompatible with the objectives of this Convention may be attached to contributions made to the Fund.

7. Parties shall endeavour to provide voluntary contributions on a regular basis towards the implementation of this Convention.

Article 19 – Exchange, analysis and dissemination of information

1. Parties agree to exchange information and share expertise concerning data collection and statistics on the diversity of cultural expressions as well as on best practices for its protection and promotion.

2. UNESCO shall facilitate, through the use of existing mechanisms within the Secretariat, the collection, analysis and dissemination of all relevant information, statistics and best practices.

3. UNESCO shall also establish and update a data bank on different sectors and governmental, private and non-profit organizations involved in the area of cultural expressions.

4. To facilitate the collection of data, UNESCO shall pay particular attention to capacity-building and the strengthening of expertise for Parties that submit a request for such assistance.

5. The collection of information identified in this Article shall complement the information collected under the provisions of Article 9.

V. Relationship to other instruments

Article 20 – Relationship to other treaties: mutual supportiveness, complementarity and non-subordination

1. Parties recognize that they shall perform in good faith their obligations under this Convention and all other treaties to which they are parties. Accordingly, without subordinating this Convention to any other treaty,

(a) they shall foster mutual supportiveness between this Convention and the other treaties to which they are parties; and

(b) when interpreting and applying the other treaties to which they are parties or when entering into other international obligations, Parties shall take into account the relevant provisions of this Convention.

2. Nothing in this Convention shall be interpreted as modifying rights and obligations of the Parties under any other treaties to which they are parties.

Article 21 – International consultation and coordination

Parties undertake to promote the objectives and principles of this Convention in other international forums. For this purpose, Parties shall consult each other, as appropriate, bearing in mind these objectives and principles.

VI. Organs of the Convention

Article 22 – Conference of Parties

1. A Conference of Parties shall be established. The Conference of Parties shall be the plenary and supreme body of this Convention.
2. The Conference of Parties shall meet in ordinary session every two years, as far as possible, in conjunction with the General Conference of UNESCO. It may meet in extraordinary session if it so decides or if the Intergovernmental Committee receives a request to that effect from at least one-third of the Parties.
3. The Conference of Parties shall adopt its own rules of procedure.
4. The functions of the Conference of Parties shall be, inter alia:
  - (a) to elect the Members of the Intergovernmental Committee;
  - (b) to receive and examine reports of the Parties to this Convention transmitted by the Intergovernmental Committee;
  - (c) to approve the operational guidelines prepared upon its request by the Intergovernmental Committee;
  - (d) to take whatever other measures it may consider necessary to further the objectives of this Convention.

Article 23 – Intergovernmental Committee

1. An Intergovernmental Committee for the Protection and Promotion of the Diversity of Cultural Expressions, hereinafter referred to as “the Intergovernmental Committee”, shall be established within UNESCO. It shall be composed of representatives of 18 States Parties to the Convention, elected for a term of four years by the Conference of Parties upon entry into force of this Convention pursuant to Article 29.
2. The Intergovernmental Committee shall meet annually.
3. The Intergovernmental Committee shall function under the authority and guidance of and be accountable to the Conference of Parties.
4. The Members of the Intergovernmental Committee shall be increased to 24 once the number of Parties to the Convention reaches 50.

5. The election of Members of the Intergovernmental Committee shall be based on the principles of equitable geographical representation as well as rotation.

6. Without prejudice to the other responsibilities conferred upon it by this Convention, the functions of the Intergovernmental Committee shall be:

(a) to promote the objectives of this Convention and to encourage and monitor the implementation thereof;

(b) to prepare and submit for approval by the Conference of Parties, upon its request, the operational guidelines for the implementation and application of the provisions of the Convention;

(c) to transmit to the Conference of Parties reports from Parties to the Convention, together with its comments and a summary of their contents;

(d) to make appropriate recommendations to be taken in situations brought to its attention by Parties to the Convention in accordance with relevant provisions of the Convention, in particular Article 8;

(e) to establish procedures and other mechanisms for consultation aimed at promoting the objectives and principles of this Convention in other international forums;

(f) to perform any other tasks as may be requested by the Conference of Parties.

7. The Intergovernmental Committee, in accordance with its Rules of Procedure, may invite at any time public or private organizations or individuals to participate in its meetings for consultation on specific issues.

8. The Intergovernmental Committee shall prepare and submit to the Conference of Parties, for approval, its own Rules of Procedure.

Article 24 – UNESCO Secretariat

1. The organs of the Convention shall be assisted by the UNESCO Secretariat.

2. The Secretariat shall prepare the documentation of the Conference of Parties and the Intergovernmental Committee as well as the agenda of their meetings and shall assist in and report on the implementation of their decisions.

VII. Final clauses

Article 25 – Settlement of disputes

1. In the event of a dispute between Parties to this Convention concerning the interpretation or the application of the Convention, the Parties shall seek a solution by negotiation.

2. If the Parties concerned cannot reach agreement by negotiation, they may jointly seek the good offices of, or request mediation by, a third party.

3. If good offices or mediation are not undertaken or if there is no settlement by negotiation, good offices or mediation, a Party may have recourse to conciliation in accordance with the procedure laid down in the Annex of this Convention. The Parties shall consider in good faith the proposal made by the Conciliation Commission for the resolution of the dispute.

4. Each Party may, at the time of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it does not recognize the conciliation procedure provided for above. Any Party having made such a declaration may, at any time, withdraw this declaration by notification to the Director-General of UNESCO.

Article 26 – Ratification, acceptance, approval or accession by Member States

1. This Convention shall be subject to ratification, acceptance, approval or accession by Member States of UNESCO in accordance with their respective constitutional procedures.

2. The instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Director-General of UNESCO.

Article 27 – Accession

1. This Convention shall be open to accession by all States not Members of UNESCO but members of the United Nations, or of any of its specialized agencies, that are invited by the General Conference of UNESCO to accede to it.

2. This Convention shall also be open to accession by territories which enjoy full internal self-government recognized as such by the United Nations, but which have not attained full independence in accordance with General Assembly resolution 1514 (XV), and which have competence over the matters governed by this Convention, including the competence to enter into treaties in respect of such matters.

3. The following provisions apply to regional economic integration organizations:

(a) This Convention shall also be open to accession by any regional economic integration organization, which shall, except as provided below, be fully bound by the provisions of the Convention in the same manner as States Parties;

(b) In the event that one or more Member States of such an organization is also Party to this Convention, the organization and such Member State or States shall decide on their responsibility for the performance of their obligations under this Convention. Such distribution of responsibility shall take effect following completion of the notification procedure described in subparagraph (c). The organization and the Member States shall not be entitled to exercise rights under this Convention concurrently. In addition, regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their rights to vote with a number of votes equal to the number of their Member States that are Parties to this Convention. Such an organization shall not exercise its right to vote if any of its Member States exercises its right, and vice-versa;

(c) A regional economic integration organization and its Member State or States which have agreed on a distribution of responsibilities as provided in subparagraph (b) shall inform the

Parties of any such proposed distribution of responsibilities in the following manner:

(i) in their instrument of accession, such organization shall declare with specificity, the distribution of their responsibilities with respect to matters governed by the Convention;

(ii) in the event of any later modification of their respective responsibilities, the regional economic integration organization shall inform the depositary of any such proposed modification of their respective responsibilities; the depositary shall in turn inform the Parties of such modification;

(d) Member States of a regional economic integration organization which become Parties to this Convention shall be presumed to retain competence over all matters in respect of which transfers of competence to the organization have not been specifically declared or informed to the depositary;

(e) “Regional economic integration organization” means an organization constituted by sovereign States, members of the United Nations or of any of its specialized agencies, to which those States have transferred competence in respect of matters governed by this Convention and which has been duly authorized, in accordance with its internal procedures, to become a Party to it.

4. The instrument of accession shall be deposited with the Director-General of UNESCO.

Article 28 – Point of contact

Upon becoming Parties to this Convention, each Party shall designate a point of contact as referred to in Article 9.

Article 29 – Entry into force

1. This Convention shall enter into force three months after the date of deposit of the thirtieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, but only with respect to those States or regional economic integration organizations that have deposited their respective instruments of ratification, acceptance, approval, or accession on or before that date. It shall enter into force with respect to any other Party three months after the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

2. For the purposes of this Article, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by Member States of the organization.

Article 30 – Federal or non-unitary constitutional systems

Recognizing that international agreements are equally binding on Parties regardless of their constitutional systems, the following provisions shall apply to Parties which have a federal or non-unitary constitutional system:

(a) with regard to the provisions of this Convention, the implementation of which comes under the legal jurisdiction of the federal or central legislative power, the obligations of the federal or central government shall be the same as for those Parties which are not federal

States;

(b) with regard to the provisions of the Convention, the implementation of which comes under the jurisdiction of individual constituent units such as States, counties, provinces, or cantons which are not obliged by the constitutional system of the federation to take legislative measures, the federal government shall inform, as necessary, the competent authorities of constituent units such as States, counties, provinces or cantons of the said provisions, with its recommendation for their adoption.

Article 31 – Denunciation

1. Any Party to this Convention may denounce this Convention.
2. The denunciation shall be notified by an instrument in writing deposited with the Director-General of UNESCO.
3. The denunciation shall take effect 12 months after the receipt of the instrument of denunciation. It shall in no way affect the financial obligations of the Party denouncing the Convention until the date on which the withdrawal takes effect.

Article 32 – Depositary functions

The Director-General of UNESCO, as the depositary of this Convention, shall inform the Member States of the Organization, the States not members of the Organization and regional economic integration organizations referred to in Article 27, as well as the United Nations, of the deposit of all the instruments of ratification, acceptance, approval or accession provided for in Articles 26 and 27, and of the denunciations provided for in Article 31.

Article 33 – Amendments

1. A Party to this Convention may, by written communication addressed to the Director-General, propose amendments to this Convention. The Director-General shall circulate such communication to all Parties. If, within six months from the date of dispatch of the communication, no less than one half of the Parties reply favourably to the request, the Director-General shall present such proposal to the next session of the Conference of Parties for discussion and possible adoption.
2. Amendments shall be adopted by a two-thirds majority of Parties present and voting.
3. Once adopted, amendments to this Convention shall be submitted to the Parties for ratification, acceptance, approval or accession.
4. For Parties which have ratified, accepted, approved or acceded to them, amendments to this Convention shall enter into force three months after the deposit of the instruments referred to in paragraph 3 of this Article by two-thirds of the Parties. Thereafter, for each Party that ratifies, accepts, approves or accedes to an amendment, the said amendment shall enter into force three months after the date of deposit by that Party of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.
5. The procedure set out in paragraphs 3 and 4 shall not apply to amendments to Article 23

concerning the number of Members of the Intergovernmental Committee. These amendments shall enter into force at the time they are adopted.

6. A State or a regional economic integration organization referred to in Article 27 which becomes a Party to this Convention after the entry into force of amendments in conformity with paragraph 4 of this Article shall, failing an expression of different intention, be considered to be:

(a) Party to this Convention as so amended; and

(b) a Party to the unamended Convention in relation to any Party not bound by the amendments.

Article 34 – Authoritative texts

This Convention has been drawn up in Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish, all six texts being equally authoritative.

Article 35 – Registration

In conformity with Article 102 of the Charter of the United Nations, this Convention shall be registered with the Secretariat of the United Nations at the request of the Director-General of UNESCO.

ANNEX

Conciliation Procedure

Article 1 – Conciliation Commission

A Conciliation Commission shall be created upon the request of one of the Parties to the dispute. The Commission shall, unless the Parties otherwise agree, be composed of five members, two appointed by each Party concerned and a President chosen jointly by those members.

Article 2 – Members of the Commission

In disputes between more than two Parties, Parties in the same interest shall appoint their members of the Commission jointly by agreement. Where two or more Parties have separate interests or there is a disagreement as to whether they are of the same interest, they shall appoint their members separately.

Article 3 – Appointments

If any appointments by the Parties are not made within two months of the date of the request to create a Conciliation Commission, the Director-General of UNESCO shall, if asked to do so by the Party that made the request, make those appointments within a further two-month period.

Article 4 – President of the Commission

If a President of the Conciliation Commission has not been chosen within two months of the last of the members of the Commission being appointed, the Director-General of UNESCO shall, if asked to do so by a Party, designate a President within a further two-month period.

Article 5 – Decisions

The Conciliation Commission shall take its decisions by majority vote of its members. It shall, unless the Parties to the dispute otherwise agree, determine its own procedure. It shall render a proposal for resolution of the dispute, which the Parties shall consider in good faith.

Article 6 – Disagreement

A disagreement as to whether the Conciliation Commission has competence shall be decided by the Commission.

***

Egyezmény a kulturális kifejezések sokszínűségének védelméről és előmozdításáról

Az Egyesült Nemzetek Nevelésügyi, Tudományos és Kulturális Szervezete (a továbbiakban: UNESCO) Általános Konferenciája, 2005. október 3. és 21. között Párizsban tartott 33. ülészakán,

megerősítve, hogy a kulturális sokszínűség az emberiség meghatározó jellemzője,

tudatában annak, hogy a kulturális sokszínűség az emberiség közös örökségét képezi, amelyet ápolni és őrizni kell mindenki javára,

figyelemmel arra, hogy a kulturális sokszínűség gazdag és változatos világot teremt, amely bővíti a választási lehetőségeket és gyarapítja az emberi képességeket és értékeket, és ezáltal a közösségek, népek és nemzetek fenntartható fejlődésének mozgatórugója,

emlékeztetve arra, hogy a demokrácia, a tolerancia, a társadalmi igazságosság, valamint a népek és kultúrák közötti kölcsönös tisztelet légkörében virágzó kulturális sokszínűség elengedhetetlen a helyi, nemzeti és nemzetközi szintű béke és biztonság szempontjából,

ünnepelve a kulturális sokszínűség jelentőségét az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában és más, egyetemesen elismert okmányokban kihirdetett emberi jogok és alapvető szabadságok teljes megvalósítása szempontjából,

hangsúlyozva a kultúrának a nemzeti és nemzetközi fejlesztéspolitikába, valamint a nemzetközi fejlesztési együttműködésbe stratégiai elemként történő beépítésének szükségességét, figyelembe véve az Egyesült Nemzetek Millenniumi Nyilatkozatát (2000) is, amely külön kiemeli a szegénység felszámolását,

figyelembe véve, hogy a kultúra sokféle formát ölt időben és térben, és hogy ez a sokszínűség az emberiséget alkotó népek és társadalmak azonosságtudatának és kulturális

kifejezőmódjainak egyediségében és sokféleségében testesül meg,

elismerve a hagyományos tudás fontosságát, mint a szellemi és anyagi gazdagság forrásaként, különösen az őslakos népek ismeretrendszerének jelentőségét és a fenntartható fejlődéshez való pozitív hozzájárulását, valamint megfelelő védelmük és elősegítésük szükségességét,

elismerve a kulturális kifejezések – beleértve azok tartalmát is – sokszínűségének védelme érdekében hozott intézkedések szükségességét, különösen olyan helyzetekben, amelyekben a kulturális kifejezőmódot a kihalás vagy a súlyos károsodás lehetősége fenyegeti,

hangsúlyozva a kultúra fontosságát a társadalmi kohézió szempontjából általában, különösen pedig a benne rejlő lehetőségeket a nők társadalmi helyzetének és szerepének javítása érdekében,

figyelemmel arra, hogy a gondolatok szabad áramlása erősíti a kulturális sokszínűséget, és hogy ezt gyarapítja a kultúrák közötti folyamatos csere és kölcsönhatás,

újólag megerősítve, hogy a gondolat, a véleménynyilvánítás és az információ szabadsága, valamint a média sokszínűsége lehetővé teszi a kulturális kifejezések virágzását a társadalmakban,

felismerve, hogy a kulturális kifejezések sokszínűsége, beleértve a hagyományos kulturális kifejezéseket is, fontos tényező, ami lehetővé teszi az egyének és népek számára, hogy kifejezzék és megosszák másokkal gondolataikat és értékeiket,

emlékeztetve arra, hogy a nyelvi sokszínűség a kulturális sokszínűség egyik alapvető eleme, és *újólag megerősítve* az oktatásnak a kulturális kifejezések védelmében és előmozdításában betöltött alapvető szerepét,

figyelembe véve a kultúrák életképességének fontosságát – beleértve a kisebbségekhez tartozó személyek és őslakos népek számára is – amint az megnyilvánul a hagyományos kulturális kifejezéseik megalkotásának, terjesztésének, megosztásának és az azokhoz való hozzáférésnek a szabadságában, saját fejlődésük elősegítése érdekében,

hangsúlyozva a kulturális kölcsönhatás és kreativitás alapvető szerepét, amely gyarapítja és megújítja a kulturális kifejezéseket, valamint megerősíti azoknak a szerepét, akik a kultúra fejlődése érdekében dolgoznak, így mozdítva elő az egész társadalom előrehaladását,

elismerve a szellemi tulajdonjogok fontosságát a kulturális kreativitásban részt vevő személyek támogatása révén,

meggyőződve arról, hogy a kulturális tevékenységek, áruk és szolgáltatások mind gazdasági, mind kulturális természetűek, mert azonosságtudatot, értékeket és jelentéseket hordoznak, és ezért nem kezelhetők úgy, mintha kizárólag kereskedelmi értéket hordoznának,

megállapítva, hogy miközben a globalizáció folyamatai, amelyeket az információ- és kommunikációtechnológia gyors fejlődése segített elő, páratlan feltételeket teremtenek a kultúrák közötti kölcsönhatás megerősítéséhez, egyben kihívást is jelentenek a kulturális sokszínűség számára, nevezetesen a gazdag és szegény országok közötti egyenlőtlenségek veszélye tekintetében,

figyelemmel az UNESCO különleges megbízatására, amelynek értelmében biztosítani kell a kulturális sokszínűség tiszteletben tartását, és olyan nemzetközi egyezményeket kell javasolnia, amelyek szükségesek lehetnek a gondolatok szó és kép útján történő szabad áramlásának elősegítése érdekében,

hivatkozva az UNESCO által elfogadott nemzetközi jogi okmányok rendelkezéseire a kulturális sokszínűségről és a kulturális jogok gyakorlásáról, és különösen a 2001. évi Egyetemes nyilatkozatra a kulturális sokszínűségről,

2005. október 20-án *elfogadja* ezt az Egyezményt.

1. Célkitűzések és vezérelvek

1. cikk - Célkitűzések

Ennek az Egyezménynek a célkitűzései a következők:

- (a) a kulturális kifejezések sokszínűségének védelme és előmozdítása;
- (b) olyan feltételek megteremtése, amelyek lehetővé teszik a kultúrák virágzását és szabad kölcsönhatását kölcsönösen előnyös módon;
- (c) a kultúrák közötti párbeszéd ösztönzése a világban zajló kulturális cserék szélesebb körűvé és kiegyensúlyozottá tételének biztosítása céljából, a kultúrák közötti tisztelet és a békekultúra előmozdítása érdekében;
- (d) a kultúrák közti együttműködés előmozdítása a kulturális kölcsönhatás fejlesztése érdekében, a népek közötti hídépítés szellemében;
- (e) a kulturális kifejezések sokszínűsége iránti tisztelet előmozdítása, valamint értékének tudatosítása helyi, nemzeti és nemzetközi szinten;
- (f) a kultúra és a fejlődés közötti kapcsolat jelentőségének megerősítése minden ország, de különösen a fejlődő országok esetében, valamint e kapcsolat valós értékének elismerése érdekében folytatott nemzeti és nemzetközi fellépés támogatása;
- (g) a kulturális tevékenységek, áruk és szolgáltatások – mint az azonosságtudat, értékek és jelentés hordozói – megkülönböztető jellegének elismerése;
- (h) az államok arra vonatkozó szuverén jogának megerősítése, hogy fenntartsák, elfogadják és megvalósítsák azokat a politikákat és intézkedéseket, amelyeket megfelelőnek tartanak a területükön lévő kulturális kifejezések sokszínűségének védelme és előmozdítása érdekében;
- (i) a nemzetközi együttműködésnek és szolidaritásnak a partnerség szellemében történő megerősítése, különösen a fejlődő országok azon képességeinek növelése érdekében, hogy védjék és előmozdítsák a kulturális kifejezések sokszínűségét.

2. cikk - Vezérelvek

1. Az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartásának elve

A kulturális sokszínűség csak úgy védhető és mozdítható elő, ha biztosítják az olyan emberi jogokat és alapvető szabadságokat, mint a vélemény, az információ és a kommunikáció szabadsága, csakúgy, mint az egyének lehetősége a kulturális kifejezések megválasztására. Senki sem hivatkozhat ennek az Egyezménynek a rendelkezéseire az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában foglalt, vagy a nemzetközi jog által biztosított emberi jogok és alapvető szabadságok megsértésének vagy hatályuk korlátozásának céljával.

1. A szuverenitás elve

Az államoknak, az Egyesült Nemzetek Alapokmányával és a nemzetközi jog alapelveivel összhangban, szuverén joguk van arra, hogy politikákat és intézkedéseket fogadjanak el annak érdekében, hogy védjék és előmozdítsák kulturális kifejezések sokszínűségét a saját területükön.

2. Minden kultúra egyenlő méltóságának és tiszteletének elve

A kulturális kifejezések sokszínűségének védelme és előmozdítása feltételezi valamennyi kultúra egyenlő méltóságának és tiszteletének elismerését, beleértve a kisebbségekhez tartozó személyek és az őslakos népek kultúráját is.

3. A nemzetközi szolidaritás és együttműködés elve

A nemzetközi együttműködésnek és szolidaritásnak arra kell irányulnia, hogy képessé tegye valamennyi országot, különösen a fejlődő országokat, hogy helyi, nemzeti és nemzetközi szinten létrehozzák és megerősítsék a kulturális kifejezésükhöz szükséges eszközeiket, beleértve kulturális iparágait, tekintet nélkül arra, hogy azok most jönnek létre, vagy már léteznek.

4. A fejlődés gazdasági és kulturális vonatkozásai kiegészítő jellegének elve

Mivel a kultúra a fejlődés egyik alapvető mozgatórugója, a fejlődés kulturális vonatkozásai ugyanolyan fontosak, mint a gazdaságiak, és az egyének és népek alapvető joga azokban részt venni, és előnyeiből részesülni.

5. A fenntartható fejlődés elve

A kulturális sokszínűség gazdag erőforrás az egyének és társadalmak számára. A kulturális sokszínűség védelme, előmozdítása és fenntartása a fenntartható fejlődés elengedhetetlen feltétele a jelen és a jövő generációk javára.

6. A méltányos hozzáférés elve

Az egész világból származó kulturális kifejezések gazdag és sokszínű skálájához való méltányos hozzáférés, valamint a kultúráknak a kifejezési és terjesztési eszközökhöz való hozzáférése fontos elemek képezik a kulturális sokszínűség megerősítésének és a kölcsönös megértés ösztönzésének.

7. A nyitottság és az egyensúly elve

Amikor az államok intézkedéseket fogadnak el a kulturális kifejezések sokszínűségének támogatására, törekedniük kell arra, hogy megfelelő módon előmozdítsák a világ egyéb kultúrái felé való nyitottságot, és hogy biztosítsák az intézkedések alkalmazkodását az ebben az Egyezményben rögzített célkitűzésekhez.

II. Hatály

3. cikk - Hatály

Ezt az Egyezményt a Felek által elfogadott, a kulturális kifejezések sokszínűségének védelmére és előmozdítására irányuló politikákra és intézkedésekre kell alkalmazni.

III. Fogalom-meghatározások

4. cikk - Fogalom-meghatározások

Ennek az Egyezménynek az alkalmazásában:

1. Kulturális sokszínűség

A „kulturális sokszínűség” azon módok sokasága, amelyek révén csoportok és társadalmak kulturái kifejeződnek. Ezek a kifejezések csoportokon és társadalmakon belül és azok között terjednek.

A kulturális sokszínűség nemcsak azokban a különféle formákban nyilvánul meg, amelyeken keresztül – a kulturális kifejezések változatosságának köszönhetően – az emberiség kulturális öröksége kifejeződik, gazdagodik és átadásra kerül, hanem a művészi alkotás, előállítás, terjesztés, elosztás és a műélvezet különböző módjain keresztül is, a felhasznált eszköztől és technológiától függetlenül.

2. Kulturális tartalom

A „kulturális tartalom” a szimbolikus jelentésre, a művészi dimenzióra és a kulturális értékekre vonatkozik, amelyek kulturális azonosságtudatból erednek, vagy azt fejezik ki.

3. Kulturális kifejezések

A „kulturális kifejezések” azok a kifejezések, amelyek az egyének, a csoportok és a társadalmak kreativitásának az eredményei, és amelyek kulturális tartalmat hordoznak.

4. Kulturális tevékenységek, áruk és szolgáltatások

A „kulturális tevékenységek” áruk és szolgáltatások” azok a tevékenységek, áruk és szolgáltatások, amelyek sajátos jellegük, felhasználásuk vagy végcéljuk szerint kulturális kifejezéseket testesítenek meg vagy közvetítenek, függetlenül attól, hogy kereskedelmi értékkel bírnak-e. A kulturális tevékenység önmaga is lehet cél, vagy hozzájárulhat kulturális áruk előállításához és szolgáltatások nyújtásához.

5. Kulturális iparágak

A „kulturális iparágak” azok az iparágak, amelyek a fenti 4. pontban meghatározott kulturális árukat vagy szolgáltatásokat állítanak elő, illetve terjesztenek.

6. Kulturális politikák és intézkedések

A „kulturális politikák és intézkedések” azokat a kultúrával kapcsolatos, helyi, nemzeti, regionális vagy nemzetközi szintű politikákat és intézkedéseket jelentik, amelyek magára a kultúrára irányulnak, vagy céljuk, hogy közvetlen hatást fejtsenek ki az egyének, csoportok vagy társadalmak kulturális kifejezéseire, beleértve a kulturális tevékenységek, áruk és

szolgáltatások megteremtésére, előállítására, terjesztésére és elosztására, valamint az ezekhez való hozzáférésre gyakorolt hatást.

7. Védelem

A „védelem” olyan intézkedések elfogadását jelenti, amelyek a kulturális kifejezések sokszínűségének megőrzésére, megóvására és megerősítésére irányulnak.

A „védeni” kifejezés ilyen intézkedések foganatosítását jelenti.

8. Kultúrák közötti együttműködés

Az „kultúrák közötti együttműködés” a különböző kultúrák létére és méltányos kölcsönhatására, valamint annak lehetőségére utal, hogy párbeszéd és kölcsönös tisztelet útján kölcsönösen megosztható kulturális kifejezések jöjjenek létre.

IV. A Felek jogai és kötelezettségei

5. cikk - A jogokra és kötelezettségekre vonatkozó általános szabály

1. A Felek, az Egyesült Nemzetek Alapokmányával, a nemzetközi jog elveivel és az egyetemesen elismert emberi jogi okmányokkal összhangban, újólaj megerősítik szuverén jogukat arra, hogy megfogalmazzák és megvalósítsák kulturális politikájukat, és hogy intézkedéseket fogadjanak el a kulturális kifejezések sokszínűségének védelme és előmozdítása érdekében, és hogy megerősítsék a nemzetközi együttműködést ezen Egyezmény céljainak megvalósítása végett.

2. Amikor egy Fél politikát valósít meg és intézkedéseket hajt végre annak érdekében, hogy védje és előmozdítsa területén a kulturális kifejezések sokszínűségét, politikáinak és intézkedéseinek összhangban kell lenniük ennek az Egyezménynek a rendelkezéseivel.

6. cikk – A Felek jogai nemzeti szinten

1. A 4. cikk 6. bekezdésében meghatározott kulturális politikái és intézkedései keretében, valamint figyelembe véve egyedi körülményeit és szükségleteit, bármely Fél elfogadhat olyan intézkedéseket, amelyek arra irányulnak, hogy védje és előmozdítsa területén a kulturális kifejezések sokszínűségét.

2. Ezek az intézkedések az alábbiakat foglalhatják magukban:

(a) a kulturális kifejezések sokszínűségének védelmére és előmozdítására irányuló szabályozási intézkedések;

(b) olyan intézkedések, amelyek – megfelelő módon – lehetőséget nyújtanak a hazai kulturális tevékenységek, áruk és szolgáltatások számára, hogy megtalálják helyüket az ország területén rendelkezésre álló kulturális tevékenységek, javak és szolgáltatások összessége között, megalkotásuk, előállításuk, terjesztésük, elosztásuk és élvezetük tekintetében, beleértve az említett tevékenységekkel, árukkal és szolgáltatásokkal összefüggésben használt nyelvre vonatkozó rendelkezéseket is;

(c) olyan intézkedések, amelyek arra irányulnak, hogy a hazai független kulturális iparágak és az informális ágazat területén tevékenységet végzők hatékonyan hozzáférjenek a kulturális

tevékenységek, áruk és szolgáltatások előállításának, terjedésének és terjesztésének eszközeihez;

(d) intézkedések, amelyek arra irányulnak, hogy közpénzből támogatást biztosítsanak;

(e) intézkedések, amelyek arra irányulnak, hogy ösztönözzék a non-profit szervezeteket, a köz- és magánintézményeket, a művészeket és más kulturális szakembereket, hogy fejlesszék és előmozdítsák a gondolatok és kulturális kifejezések, valamint a kulturális tevékenységek, áruk és szolgáltatások szabad cseréjét és szabad áramlását, és hogy ösztönözzék mind az alkotói, mind a vállalkozói szellemet tevékenységükben;

(f) intézkedések, amelyek – megfelelő módon – közintézmények létrehozására és támogatására irányulnak;

(g) intézkedések, amelyek arra irányulnak, hogy segítsék és támogassák a művészeket és másokat, akik a kulturális kifejezések megteremtésében részt vesznek;

(h) intézkedések, amelyek célja a média sokszínűségének előmozdítása, beleértve a közszolgálati műsorszolgáltatást is.

7. cikk - Intézkedések a kulturális kifejezések előmozdítására

1. A Felek erőfeszítéseket tesznek annak érdekében, hogy területükön olyan környezetet hozzanak létre, amely arra ösztönöz egyéneket és társadalmi csoportokat, hogy:

(a) saját kulturális kifejezésmódjaikat létrehozzák, előállítsák, terjesszék, elosszák, és azokhoz hozzáférjenek, megfelelő figyelmet fordítva a nők és különböző társadalmi csoportok, beleértve a kisebbségekhez tartozó személyek és az őslakos népek különleges körülményeire és szükségleteire;

(b) a területükről és a világ más országaiból származó sokszínű kulturális kifejezésekhez hozzáférjenek.

2. A Felek erőfeszítéseket tesznek arra is, hogy elismerjék a művészek, az alkotói folyamatban résztvevők, a kulturális közösségek és a munkájukat támogató szervezetek értékes hozzájárulását, és a kulturális kifejezések sokszínűségének gyarapításában játszott központi szerepüket.

8. cikk - Intézkedések a kulturális kifejezések védelmére

1. Az 5. és 6. cikk rendelkezéseinek sérelme nélkül valamely Fél megállapíthatja olyan különleges helyzetek fennállását, amelyben a területén lévő kulturális kifejezések a megszűnés veszélyének vagy súlyos fenyegetésnek vannak kitéve, vagy más okból haladéktalan védelmet igényelnek.

2. A Felek az 1. bekezdésben említett helyzetek fennállásakor ennek az Egyezménynek a rendelkezéseivel összhangban minden megfelelő intézkedést megtehetnek a kulturális kifejezések védelme és megőrzése érdekében.

3. A Felek jelentésben számolnak be a 23. cikkben hivatkozott Kormányközi Bizottságnak valamennyi olyan intézkedésről, melyet a helyzetből eredő kívánalmak kielégítésére hoztak, és a Bizottság megfelelő ajánlásokat tehet.

9. cikk – Információ-megosztás és átláthatóság

A Felek:

(a) az UNESCO-hoz négyévente benyújtott jelentésükben megfelelő információt szolgáltatnak a kulturális kifejezések sokszínűségének a területükön és nemzetközi szinten történő védelme és előmozdítása érdekében hozott intézkedésekről;

(b) az erre az Egyezményre vonatkozó információ megosztásáért felelős kapcsolattartót jelölnek ki;

(c) megosztják és kicserélik a kulturális kifejezések sokszínűségének védelmével és előmozdításával kapcsolatos információt.

10. cikk – Oktatás és társadalmi tudatosság

A Felek:

(a) ösztönzik és elősegítik annak megértését, hogy milyen fontos a kulturális kifejezések sokszínűségének védelme és előmozdítása, többek között az oktatásra és a társadalmi tudatosság növelésére irányuló programok révén;

(b) e cikk célkitűzésének elérése érdekében együttműködnek a többi Féllel, valamint nemzetközi és regionális szervezetekkel;

(c) erőfeszítéseket tesznek a kreativitás ösztönzésére és az előállítási kapacitás megerősítésére a kulturális iparágak területén létrehozott oktatási, képzési és csereprogramok révén. Ezeket az intézkedéseket olyan módon kell átültetni, hogy ne gyakoroljanak kedvezőtlen hatást hagyományos előállítási formákra.

11. cikk – A civil társadalom részvétele

A Felek elismerik a civil társadalom alapvető szerepét a kulturális kifejezések sokszínűségének védelmében és előmozdításában. A Felek bátorítják a civil társadalom aktív részvételét az ezen Egyezmény célkitűzéseinek elérése érdekében tett erőfeszítéseikben.

12. cikk – A nemzetközi együttműködés előmozdítása

A Felek erőfeszítéseket tesznek kétoldalú, regionális és nemzetközi együttműködésük megerősítésére annak érdekében, hogy megfelelő feltételeket teremtsenek a kulturális kifejezések sokszínűségének előmozdítására, figyelembe véve különösen a 8. és 17. cikkben hivatkozott helyzeteket, jelesen azért, hogy:

(a) megkönnyítsék a Felek közötti párbeszédet a kulturális politikáról;

(b) megerősítsék a közsféra stratégiai és irányítási kapacitásait a kulturális közintézményekben, szakmai és nemzetközi kulturális cserék, valamint a tapasztalatok megosztása révén;

(c) megerősítsék a partnerséget a civil társadalommal, a nem kormányzati szervezetekkel és a magánszektorral, valamint ezek között, a kulturális kifejezések sokszínűségének támogatása és előmozdítása érdekében;

(d) előmozdítsák az új technológiák használatát és ösztönözzék a partnerséget az információ-megosztás és a kulturális megértés, valamint a kulturális kifejezések sokszínűségének támogatása érdekében;

(e) ösztönözzék a koprodukción és közös terjesztési megállapodások megkötését.

13. cikk – A kultúra integrálása a fenntartható fejlődésbe

A Felek erőfeszítéseket tesznek, hogy integrálják a kultúrát minden szintű fejlesztési politikájukba annak érdekében, hogy megteremtsék a fenntartható fejlődést elősegítő feltételeket, és ebben a keretben támogassák a kulturális kifejezések sokszínűségének védelméhez és előmozdításához kapcsolódó tényezőket.

14. cikk – Fejlesztési együttműködés

A Felek erőfeszítéseket tesznek arra, hogy támogassák a fenntartható fejlődésre és a szegénység visszaszorítására irányuló együttműködést, különös tekintettel a fejlődő országok sajátos igényeire, egy dinamikus kulturális ágazat kialakulásának elősegítése érdekében, többek között a következő módokon:

(a) a fejlődő országok kulturális iparágainak megerősítése az alábbiak révén:

- (i) a kulturális előállítási és elosztási kapacitás megteremtése és megerősítése a fejlődő országokban;
- (ii) kulturális tevékenységeiknek, áruiknak és szolgáltatásaiknak a világcipacra és a nemzetközi elosztási csatornába szélesebb körben való eljutásának megkönnyítése;
- (iii) életképes helyi és regionális piacok kialakulásának lehetővé tétele;
- (iv) ahol lehetséges, megfelelő intézkedések elfogadása a fejlett országokban annak érdekében, hogy a fejlődő országok kulturális tevékenységei, áruai és szolgáltatásai könnyebben jussanak területükre;
- (v) az alkotó munka támogatása és a fejlődő országok művészei számára a mobilitás megkönnyítése a lehetséges mértékben;
- (vi) a fejlett és fejlődő országok közötti megfelelő együttműködés ösztönzése, többek között a zene- és filmművészet területén;

(b) képességek erősítése az információ-, a tapasztalat- és szakértelemcsere, valamint a humán erőforrás képzése révén a fejlődő országok köz- és magánszektoraiban, többek között a stratégiai és az irányítási kapacitás, a politika kidolgozása és megvalósítása, a kulturális kifejezések előmozdítása és terjesztése, a kis-, közép-, és mikroállalkozások fejlesztése, a technológiák alkalmazása és a képességek fejlesztése és átadása terén;

(c) technológiaátadás a technológiák és a know-how átadását ösztönző megfelelő intézkedések bevezetése révén, különösen a kulturális iparágak és vállalkozások területén;

(d) pénzügyi támogatás révén:

- (i) a Nemzetközi Alap a Kulturális Sokszínűségért létrehozásával, a 18. cikk szerint;
- (ii) hivatalos fejlesztési támogatás nyújtása megfelelő módon, beleértve a technikai segítségnyújtást a kreativitás ösztönzésére és támogatására;
- (iii) a pénzügyi segítségnyújtás egyéb formái, mint például alacsony kamatozású hitelek, pénzügyi támogatások és más finanszírozási mechanizmusok.

15. cikk - Együttműködési megállapodások

A Felek ösztönzik a partnerség fejlődését a közszféra és magánszektor, valamint a non-profit szervezetek között és azokon belül annak érdekében, hogy együttműködjenek a fejlődő országokkal a kulturális kifejezések sokszínűségének védelmére és előmozdítására irányuló kapacitásaik megerősítésében. Ezek az újító jellegű partnerségek, a fejlődő országok gyakorlati igényeinek megfelelően, az infrastruktúra, a humán erőforrások és a politikák továbbfejlesztésére, valamint a kulturális tevékenységek, áruk és szolgáltatások cseréjére összpontosítanak.

16. cikk - Kedvezményes elbánás a fejlődő országok számára

A fejlett országok elősegítik a fejlődő országokkal folytatott kulturális cseréket azáltal, hogy megfelelő intézményi és jogi keretek révén kedvezményes elbánást biztosítanak a fejlődő országok művészeinek és a kultúra más szakembereinek és művelőinek, valamint kulturális áruiknak és szolgáltatásaiknak

17. cikk - Nemzetközi együttműködés olyan helyzetekben, ahol a kulturális kifejezések súlyos fenyegetésnek vannak kitéve

A Felek együttműködnek a kölcsönös segítségnyújtásban, valamint – különös tekintettel a fejlődő országokra – a 8. cikkben meghatározott helyzetekben.

18. cikk - Nemzetközi Alap a Kulturális Sokszínűségért

1. A "Nemzetközi Alap a Kulturális Sokszínűségért" (a továbbiakban: Alap) ezennel létrehozásra kerül.

2. Az Alap az UNESCO Pénzügyi Szabályzatának megfelelően létrehozott letéti alapokból áll.

3. Az Alap forrásai az alábbiak:

(a) a Felek önkéntes hozzájárulásai;

(b) az UNESCO Általános Konferenciája által erre a célra előírányzott pénzeszközök;

(c) felajánlások, adományok, vagy hagyatékok, amelyeket más államok; az Egyesült Nemzetek rendszerének más szervezetei vagy programjai, más regionális vagy nemzetközi szervezetek; és köz- vagy magán testületek, vagy magánszemélyek ajánlottak fel;

- (d) az Alap forrásai után esedékes kamatok;
- (e) az Alap javára rendezett gyűjtések és rendezvények bevételei;
- (f) bármilyen más, az Alap szabályzata által engedélyezett forrás.

4. Az Alap forrásainak a felhasználásáról a Kormányközi Bizottság dönt a 22. cikkben hivatkozott Felek Konferenciája által meghatározott irányelvek alapján.

5. A Kormányközi Bizottság elfogadhat felajánlásokat és a segítségnyújtás egyéb formáit általános és különleges célokra egyes meghatározott projektek vonatkozásában, amennyiben ezeket a projekteket már előzőleg jóváhagyta.

6. Semmiféle politikai, gazdasági, vagy más, a jelen Egyezmény célkitűzéseivel összeegyeztethetetlen feltétel nem köthető az Alaphoz való felajánlásokhoz.

7. A Felek törekszenek arra, hogy a jelen Egyezmény végrehajtása érdekében rendszeresen önkéntes hozzájárulásokat tesznek.

19. cikk - Információcsere, -elemzés és -terjesztés

1. A Felek megállapodnak abban, hogy információt és szakmai tapasztalatokat cserélnek a kulturális kifejezések sokszínűségével kapcsolatos adatgyűjtésről és statisztikákról, valamint e sokszínűség védelme és előmozdítása érdekében alkalmazott legjobb gyakorlatokra vonatkozóan.

2. Az UNESCO, a Titkársága számára rendelkezésre álló mechanizmusok segítségével, segíti minden fontos információ, statisztika és tapasztalatok gyűjtését, elemzését és terjesztését.

3. Az UNESCO adatbázist hoz létre és tart naprakészen a kulturális kifejezések területén működő különböző szektorokról, valamint kormányzati, magán- és non-profit szervezetekről.

4. Az adatgyűjtés elősegítése érdekében az UNESCO különleges figyelmet szentel azon Felek képességeinek és szakértelmének megerősítésére, amelyek ilyen segítségnyújtás iránti kérelemmel fordulnak hozzá.

5. Az ebben a cikkben meghatározott információgyűjtés kiegészíti a 9. cikk rendelkezései szerint összegyűjtött információkat.

V. Más jogi okmányokhoz fűződő kapcsolat

20. cikk - Más szerződésekhez fűződő kapcsolat: kölcsönös támogatás, kiegészítő jelleg és alá nem rendeltség

1. A Felek elismerik, hogy jóhiszeműen teljesítik a jelen Egyezményben, illetve bármilyen más olyan szerződésben foglalt kötelezettségeiket, amelynek részesei. Ennek megfelelően, a jelen Egyezménynek bármely más szerződés alá rendelése nélkül:

(a) ösztönzik a kölcsönös támogatást a jelen Egyezmény és bármilyen más szerződés között, amelynek részesei; és

(b) amikor más olyan szerződést értelmeznek és alkalmaznak, amelynek részesei, vagy amikor egyéb nemzetközi kötelezettséget vállalnak, a Felek figyelembe veszik a jelen Egyezmény vonatkozó rendelkezéseit.

2. Jelen Egyezményben semmi sem értelmezhető olyan módon, amely megváltoztatná a Felek bármilyen más olyan szerződésekből eredő jogait és kötelezettségeit, amelyeknek részesei.

21. cikk - Nemzetközi egyeztetés és koordinálás

A Felek vállalják, hogy előmozdítják ennek az Egyezménynek a célkitűzéseit és elveit más nemzetközi fórumokon. Ennek érdekében a Felek megfelelőképpen konzultálnak egymással szem előtt tartva ezeket a célkitűzéseket és elveket.

VI. Az Egyezmény szervei

22. cikk - A Felek Konferenciája

1. Létrejön a Felek Konferenciája. A Felek Konferenciája a jelen Egyezmény teljes jogkörű és legfelsőbb szerve.

2. A Felek Konferenciája kétévenként rendes ülést tart, lehetőség szerint az UNESCO Általános Konferenciájának a keretében. A Felek Konferenciájának rendkívüli ülésére kerülhet sor, ha a Konferencia így dönt, vagy ha a Felek legalább egyharmada ilyen kéréssel fordul a Kormányközi Bizottsághoz.

3. A Felek Konferenciája elfogadja saját Eljárási Szabályzatát.

4. A Felek Konferenciájának feladatai közé tartozik, többek között:

(a) a Kormányközi Bizottság tagjainak megválasztása;

(b) a Feleknek a jelen Egyezményre vonatkozó jelentéseinek az átvétele és megvizsgálása, amelyeket a Kormányközi Bizottság juttat el hozzá;

(c) kérésére a Kormányközi Bizottság által készített működési irányelvek jóváhagyása;

(d) bármely egyéb intézkedés megtétele, amelyet a jelen Egyezmény célkitűzéseinek előmozdítása érdekében szükségesnek ítél.

23. cikk - Kormányközi Bizottság

1. Az UNESCO keretén belül létrejön a Kulturális Kifejezések Sokszínűségének Védelmével és Előmozdításával foglalkozó Kormányközi Bizottság (a továbbiakban: Kormányközi Bizottság). A Kormányközi Bizottság az Egyezmény 18 Részes Államának képviselőiből áll, akiket négyéves időszakra a Felek Konferenciája választ meg, a 29. cikkel összhangban a jelen Egyezmény hatályba lépését követően.

2. A Kormányközi Bizottság évente ülésezik.
3. A Kormányközi Bizottság a Felek Konferenciájának irányítása alatt és útmutatása alapján működik, és annak tartozik beszámolási kötelezettséggel.
4. A Kormányközi Bizottság tagjainak száma 24 főre emelkedik, amint az Egyezmény Részes Feleinek a száma eléri az ötvenet.
5. A Kormányközi Bizottság tagjainak megválasztása a kiegyensúlyozott földrajzi képviselő és a rotáció elvén alapszik.
6. A jelen Egyezmény által ráruházott egyéb kötelezettségek sérelme nélkül a Kormányközi Bizottság feladatai a következők:
  - (a) előmozdítja a jelen Egyezmény célkitűzéseit, ösztönzi és nyomon követi azok megvalósítását;
  - (b) előkészíti és a Felek Konferenciája elé, annak kérésére, jóváhagyásra beterjeszti az Egyezmény rendelkezéseinek megvalósítására és alkalmazására vonatkozó működési irányelveket;
  - (c) a Felek Konferenciája elé terjeszti az Egyezmény Felei által benyújtott jelentéseket, észrevételeivel és azok tartalmáról szóló összefoglalóval együtt;
  - (d) megfelelő ajánlásokat tesz az Egyezmény Felei által tudomására hozott helyzetekben, a jelen Egyezmény vonatkozó rendelkezéseivel, és különösen a 8. cikkével összhangban;
  - (e) konzultációs eljárásokat és más mechanizmusokat hoz létre annak érdekében, hogy előmozdítsa a jelen Egyezmény célkitűzéseit és elveit más nemzetközi fórumokon;
  - (f) minden más feladatot ellát, amire a Felek Konferenciája felkéri.
7. A Kormányközi Bizottság, Eljárási Szabályzatának megfelelően, köz- vagy magánszervezeteket, illetve egyéneket bármikor meghívhat az üléseire annak érdekében, hogy meghatározott kérdésekről konzultáljon velük.
8. A Kormányközi Bizottság elkészíti és a Felek Konferenciája elé jóváhagyásra beterjeszti saját Eljárási Szabályzatát.

24. cikk - Az UNESCO Titkársága

1. Az Egyezmény szerveit az UNESCO Titkársága segíti.
2. A Titkárság előkészíti a Felek Konferenciájának és a Kormányközi Bizottságnak a dokumentumait, a találkozók napirendjét, valamint segítséget nyújt határozataik végrehajtásában, és ezekről jelentést készít.

VII. Záró rendelkezések

25. cikk - Viták rendezése

1. A jelen Egyezmény értelmezésének, illetve alkalmazásának kérdésében a Felek között felmerülő vita esetén a Felek tárgyalás útján keresik a megoldást.
2. Amennyiben az érintett Felek tárgyalás útján nem tudnak egyezsége jutni, közösen egy harmadik Fél jószolgálatát kérhetik, vagy közvetítésért folyamodhatnak.
3. Amennyiben a jószolgálatot, vagy a közvetítést nem vállalják, illetve a vita nem rendeződik tárgyalás, jószolgálat vagy közvetítés útján, úgy az egyik Fél békéltető eljárásért folyamodhat a jelen Egyezmény Mellékletének eljárásával összhangban. A Felek jóhiszeműen mérlegelik az Egyeztető Bizottságnak a vita megoldására tett javaslatait.
4. Bármely Fél a megerősítéskor, elfogadáskor, jóváhagyáskor vagy csatlakozáskor nyilatkozatot tehet arról, hogy nem ismeri el a fenti békéltető eljárást. Bármely ilyen nyilatkozatot tevő Fél bármikor visszavonhatja ezt a nyilatkozatot az UNESCO főigazgatójához eljuttatott értesítés útján.

26. cikk - Tagállamok általi megerősítés, elfogadás, jóváhagyás vagy csatlakozás

1. Jelen Egyezmény az UNESCO tagállamai számára nyitva áll - alkotmányos eljárásaikkal összhangban - megerősítésre, elfogadásra, jóváhagyásra vagy csatlakozásra.
2. A megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okiratokat az UNESCO főigazgatójánál kell letétbe helyezni.

27. cikk - Csatlakozás

1. Jelen Egyezmény csatlakozásra nyitva áll minden olyan állam számára, amely nem tagja az UNESCO-nak, de tagja az Egyesült Nemzeteknek, vagy bármely szakosított intézményének, és amelyet az UNESCO Általános Konferenciája csatlakozásra meghív.
2. Jelen Egyezmény csatlakozásra nyitva áll az olyan területek számára is, amelyek az Egyesült Nemzetek által elismert teljes körű belső önkormányzattal rendelkeznek, de a Közgyűlés 1514 (XV.) határozata értelmében nem rendelkeznek teljes függetlenséggel, és amelyek hatáskörrel bírnak a jelen Egyezmény által érintett ügyekben, beleértve az ilyen kérdésekre vonatkozó szerződések megkötésének jogkörét is.
3. Az alábbi rendelkezéseket kell alkalmazni a regionális gazdasági integrációs szervezetek esetében:
  - (a) Jelen Egyezmény csatlakozásra nyitva áll bármely olyan regionális gazdasági integrációs szervezet számára is, amelyet – az alábbiak kivételével – a Részleges Felekkel azonos módon kötnék az Egyezmény rendelkezései;
  - (b) Amennyiben egy ilyen szervezet egy vagy több tagállama is Részese a jelen Egyezménynek, a szervezet és az érintett tagállam, illetve tagállamok döntenek a jelen Egyezményből eredő kötelezettségeik végrehajtására vonatkozó felelősségükről. Ez a

felelősség-megosztás akkor lép életbe, amikor a (c) pont szerinti bejelentési eljárás megtörténik. A szervezet és a tagállamok nem gyakorolhatják egyidejűleg a jelen Egyezményből eredő jogaikat. Továbbá a regionális gazdasági integrációs szervezetek, a hatáskörükbe tartozó ügyekben, szavazati joguk gyakorlásakor annyi szavazattal rendelkeznek, ahány tagállamuk Részese a jelen Egyezménynek. Az ilyen szervezet nem gyakorolhatja szavazati jogát, ha bármely tagállama él saját szavazati jogával, és fordítva;

(c) Egy regionális gazdasági integrációs szervezet és tagállama vagy tagállamai, amelyek a (b) pont szerint megegyeztek a felelősség-megosztásban, az alábbi módon tájékoztatják a Feleket a javasolt feladat-megosztásról:

- (i) az ilyen szervezet, csatlakozási okiratában, a felelősség-megosztás pontos megjelölésével nyilatkozik az Egyezmény által szabályozott kérdések vonatkozásában;
- (ii) a vonatkozó felelősségek utólagos módosítása esetén a regionális gazdasági integrációs szervezet tájékoztatja a letéteményest a felelősségek módosítására vonatkozó mindennemű javaslatról; a letéteményes pedig tájékoztatja a Feleket az ilyen módosításról;

(d) Egy regionális gazdasági integrációs szervezet tagállamait, amelyek a jelen Egyezmény Részeseivé válnak, úgy kell tekinteni, hogy megtartják hatáskörüket minden olyan ügyben, melyek tekintetében nem jelentették be a letéteményesnél hatáskör átruházását a szervezetre;

(e) „Regionális gazdasági integrációs szervezet” az Egyesült Nemzetek, vagy annak egyik szakosított intézménye szuverén tagállamaiból álló olyan szervezetet jelentik, amelyre ezek az államok átruházták hatáskörüket a jelen Egyezmény által szabályozott ügyekben, és amelyet belső eljárásaival összhangban felhatalmaztak arra, hogy Részes Félle váljon.

4. A csatlakozási okiratot az UNESCO főigazgatójánál kell letétbe helyezni.

28. cikk - Kapcsolattartó

A jelen Egyezmény Részesévé váláskor a Felek, a 9. cikkben foglaltaknak megfelelően kapcsolattartót jelölnek ki.

29. cikk - Hatálybalépés

1. Jelen Egyezmény a harmincadik megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okirat letétbe helyezését követő három hónap elteltével lép hatályba, azonban kizárólag azon államok, vagy regionális gazdasági integrációs szervezetek tekintetében, amelyek a vonatkozó megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okiratukat ezen a napon, vagy ezt megelőzően helyezték letétbe. Minden más Fél tekintetében a megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okiratuk letétbe helyezését követő három hónap elteltével lép hatályba.

2. Ezen cikk értelmében egy regionális gazdasági integrációs szervezet által letétbe helyezett semmilyen okirat nem tekinthető az említett szervezet tagállamai által már letétbe helyezett okiratok kiegészítésének.

30. cikk - Szövetségi vagy nem egységállami berendezkedésű alkotmányos rendszerek

Elismerve, hogy a nemzetközi egyezmények a Felekre nézve, alkotmányos rendszerüktől függetlenül, egyformán kötelezőek, az alábbi rendelkezések alkalmazandók a szövetségi vagy nem egységállami berendezkedésű alkotmányos rendszerrel rendelkező Felekre:

(a) jelen Egyezménynek azon rendelkezéseit illetően, amelyek végrehajtása szövetségi vagy központi törvényhozó szerv illetékességi körébe tartozik, a szövetségi vagy központi kormány kötelezettségei megegyeznek azon Felek kötelezettségeivel, amelyek nem szövetségi államok;

(b) jelen Egyezménynek azon rendelkezéseit illetően, amelyek végrehajtása valamely szövetség alkotmányos rendje alapján törvényhozási intézkedésekre nem köteles önálló alkotmányos egységek, úgy mint államok, megyék, tartományok vagy kantonok illetékességi körébe tartozik, a szövetségi kormány, szükség szerint, tájékoztatja az alkotmányos egységeket, úgy mint az államok, megyék, tartományok vagy kantonok illetékes hatóságait az adott rendelkezésekről, és javaslatot tesz az elfogadásukra.

31. cikk - Felmondás

1. Ezt az Egyezményt bármely Fél felmondhatja.

2. A felmondást írásban, az UNESCO főigazgatójánál letétbe helyezett okirat útján kell bejelenteni.

3. A felmondás a felmondó okirat átvételétől számított tizenkét hónap múlva lép hatályba. A felmondás semmilyen módon nem módosítja azokat a pénzügyi kötelezettségeket, amelyeket az Egyezményt felmondó Félnek a felmondás hatályba lépéséig teljesítenie kell.

32. cikk - A letéteményes feladatai

Az UNESCO főigazgatója, mint a jelen Egyezmény letéteményese tájékoztatja a Szervezet tagállamait, az olyan államokat, amelyek nem tagjai a Szervezetnek, és a 27. cikk szerinti regionális gazdasági integrációs szervezeteket, valamint az Egyesült Nemzeteket a 26. és 27. cikk szerinti valamennyi megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okirat letétbe helyezéséről, valamint a 31. cikk szerinti felmondásokról.

33. cikk - Módosítások

1. Bármely Fél javaslatot tehet a jelen Egyezmény módosítására a főigazgatóhoz eljuttatott írásbeli közleményben. A főigazgató valamennyi Félhez eljuttatja ezt a közleményt. Amennyiben a közlemény továbbítását követő hat hónapon belül a Felek legalább fele kedvező választ ad a javaslatra, a főigazgató a Felek Konferenciájának következő ülése elé terjeszti azt megvitatásra és esetleges elfogadásra.

2. A módosítások elfogadásához a jelen lévő és szavazó Felek kétharmados többsége szükséges.

3. A jelen Egyezmény módosításait elfogadásuk után a Felek elé terjesztik megerősítésre, elfogadásra, jóváhagyásra vagy csatlakozásra.

4. A Felek számára, amelyek a módosításokat megerősítették, elfogadták, jóváhagyták, vagy azokhoz csatlakoztak, a jelen Egyezmény módosításai három hónappal azt követően lépnek hatályba, hogy az e cikk 3. bekezdése szerinti okiratokat a Felek kétharmada letétbe helyezte. Ezt követően minden egyes Fél tekintetében a megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okirat letétbe helyezésének napjától számított három hónap elteltével válik hatályossá a módosítás.

5. A 3. és 4. bekezdésben rögzített eljárás nem vonatkozik a Kormányközi Bizottság tagjainak számáról rendelkező 23 cikk módosításaira. Ezek a módosítások elfogadásuk időpontjában lépnek hatályba.

6. Bármely állam, vagy a 27. cikkben hivatkozott regionális gazdasági integrációs szervezet, amely az e cikk 4. bekezdésének megfelelően hatályba lépett módosításokat követően válik a jelen Egyezmény Részesévé, amennyiben eltérően nem nyilatkozik, úgy tekintendő, mint:

(a) az így módosított Egyezmény Részesese; és

(b) a nem módosított Egyezmény Részesese azon Felek vonatkozásában, amelyeket nem kötnek a módosítások.

34. cikk - Hiteles szöveg

A jelen Egyezmény arab, kínai, angol, francia, orosz és spanyol nyelven készült, és mind a hat szöveg egyaránt hiteles.

35. cikk - Nyilvántartásba vétel

Az Egyesült Nemzetek Alapokmánya 102. cikkével összhangban a jelen Egyezményt az Egyesült Nemzetek Titkársága az UNESCO főigazgatójának a kérésére nyilvántartásba veszi.

MELLÉKLET

Békéltető eljárás

1. cikk – Békéltető Bizottság

Békéltető Bizottságot a vitában érintett egyik Fél kérésére kell létrehozni. Amennyiben a Felek másképp nem állapodnak meg, a Bizottság öt tagból áll oly módon, hogy mindegyik érintett Fél két tagot jelöl ki, az elnököt pedig az így kijelölt tagok közösen választják meg.

2. cikk – A Bizottság tagjai

Több mint két Fél közötti vita esetén, az azonos érdekeltségű Felek közös megegyezéssel jelölik ki saját tagjaikat a Bizottságba. Amennyiben két vagy több Félnek egymástól különböző érdekei vannak, vagy nincs egyetértés arra vonatkozóan, hogy azonos érdekeltségűek, tagjaikat külön-külön jelölik ki.

3. cikk – Kijelölések

Amennyiben a Békéltető Bizottság megalakítására vonatkozó kérelem időpontjától számított két hónapon belül a Felek nem jelölték ki a Bizottság minden tagját, az UNESCO főigazgatója, a kérelmet előterjesztő Fél felkérésére, újabb két hónapon belül megteszi a szükséges kinevezéseket.

4. cikk – A Bizottság elnöke

Amennyiben a Békéltető Bizottság utolsó tagjának a kijelölésétől számított két hónapon belül a Bizottság még nem választotta meg az elnökét, az UNESCO főigazgatója, bármely Fél felkérésére, újabb két hónapon belül kinevezi az elnököt.

5. cikk – Határozatok

A Békéltető Bizottság határozatait tagjainak többségi szavazatával hozza meg. Amennyiben a vitában álló Felek nem egyeznek meg másképp, úgy a Bizottság maga határozza meg eljárását. A Bizottság javaslatot tesz a vita megoldására, amit a Felek jóhiszeműen mérlegelnek.

6. cikk - Véleménykülönbség

A Békéltető Bizottság hatáskörét illető véleménykülönbségről a Bizottság dönt.”

4. §

(1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) E törvény 2-3. §-a az Egyezmény 29. cikkében meghatározott időpontban lép hatályba.

(3) Az Egyezmény, illetve e törvény 2-3. §-a hatálybalépésének naptári napját a külpolitikáért

felelős miniszter annak ismertté válását követően a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg.

(4) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről az oktatásért felelős miniszter és a kultúráért felelős miniszter gondoskodik.

INDOKOLÁS

a kulturális kifejezések sokszínűségének védelméről és előmozdításáról szóló, Párizsban 2005. év október hó 20. napján elfogadott UNESCO egyezmény szövegének kihirdetéséről szóló törvényjavaslathoz

Általános indokolás

Az UNESCO, az Egyesült Nemzetek Nevelésügyi, Tudományos és Kulturális Szervezetének Általános Konferenciája 2005. október 20-án elfogadta a kulturális kifejezések sokszínűségének védelméről és előmozdításáról szóló nemzetközi Egyezményt. Az Egyezmény három hónappal a 30. ország elfogadó jogi aktusa után 2007. március 18-án lépett hatályba. Jelenleg 61 ország és az Európai Közösségek ratifikálták az Egyezményt.

Az Egyezmény hosszú érési folyamat után nyerte el végleges formáját, annak kidolgozásában szakértői és kormányközi szinten Magyarország is részt vett. Az Egyezmény lényege, hogy nemzetközi egyetértést tükröz az államok és kormányok azon jogával kapcsolatban, hogy erős kulturális szektort építsenek ki saját kultúrájuk megjelenítésére, olyat, amely ugyanakkor nyitott más nemzetek kultúrájára is, és amely megteremti a nemzetközi dialógus feltételeit is.

Az Egyezmény elismeri a kulturális javak és szolgáltatások különleges, kettős – gazdasági és kulturális – természetét, összhangban a korábbi EU vívmányokkal. Ezek a javak olyan értékeket, identitás-elemeket és olyan többlet-jelentést hordoznak, amelyek messze felülemelkednek a kereskedelmi dimenziókon.

A globalizáció, bár új lehetőségeket kínál a kultúrák közötti cserére, fenyegetést is jelenthet a gyengébb helyzetben levő kultúrákra nézve és a kulturális sokszínűséget minden valószínűséggel veszélyeztető standardizáló jelenségek kialakulását is növelheti. Ezért az Egyezmény hivatkozási alapul szolgál azon államok számára, amelyek erős politikai vagy gazdasági nyomásnak vannak kitéve kulturális szektoruk liberalizálása tárgyában, érkezzen ez a nyomás akár egy erős gazdaság részéről, a WTO-tól vagy más két- vagy többoldalú kereskedelmi szerződésből.

Az Egyezmény nemzetközi fórumot teremt, a szakértői vitáknak keretet adó referenciaként szolgál, végső soron a népek közötti megértést, a béke fenntartását szolgálja.

Az Egyezmény céljai megegyeznek a Nemzeti Fejlesztési Terv kulturális fejezetében megfogalmazott célokkal.

Az Egyezmény ratifikációja Magyarország konkrét elkötelezettségét fejezi ki a kulturális sokszínűség, és az Egyezményben felsorolt elvek mellett. A ratifikációval Magyarország eleget tesz a nemzetközi közösség, a hazai szakmai szervezetek és az EU kifejezett (2006/515/EK tanácsi határozatában is konkrétan megfogalmazott) elvárásának.

Az Egyezmény hozzájárulhat ahhoz, hogy a helyi kulturális értékek, kulturális termékek és szolgáltatások megfelelő védelemben részesülhessenek, és megfelelő módon őrizhesse, ápolhassa őket a társadalom. Ugyanakkor az Egyezményben foglaltak megvalósítása hozzájárulhat a határon túli magyar kultúra hathatósabb védelméhez is.

Részletes indokolás

Az 1. §-hoz

A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény 7. § (1) bekezdésének a) pontja értelmében az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást az Egyezmény kötelező hatályának elismerésére.

A 2. §-hoz

Kimondja, hogy az Országgyűlés az Egyezményt e törvénnyel kihirdeti.

A 3. §-hoz

Az Egyezmény hiteles angol szövegét és hivatalos magyar fordítását tartalmazza.

Az Egyezmény hivatkozik az UNESCO által elfogadott, a kulturális sokszínűségről és a kulturális jogok gyakorlásáról szóló nemzetközi joganyagokra, különösen az UNESCO 2001. évben elfogadott, a kulturális sokszínűségről szóló Egyetemes Nyilatkozatára.

Az 1. cikk szerint fő célkitűzése: olyan feltételek megteremtése, amelyek lehetővé teszik a kultúrák virágzását, azok egymást gazdagító kölcsönhatását, a kulturális párbeszédet, és a kultúrák közötti kölcsönös tiszteletet. A kulturális tevékenységek, javak és szolgáltatások az azonosságtudat és értékek hordozói, ezért különleges jellegűek.

A 2. cikkben kifejtett vezérelvek: az emberi jogok és szabadságok tiszteletben tartása, a szuverenitás, a kultúrák egyenértékűsége, a nemzetközi szolidaritás, a fejlődés gazdasági és kulturális elemeinek egymást kiegészítő jellege, a fenntartható fejlődés, az egyenlő hozzáférés, és a nyitottság elve.

A 3. cikk világossá teszi, hogy az Egyezményt a részes államok szakpolitikáira és intézkedéseire kell alkalmazni.

A 4. cikk az Egyezményben használt legfontosabb kifejezések definícióit adja meg.

Az 5. cikk a részes államok jogait és kötelezettségeit rögzíti: az államoknak joguk van saját kulturális politikájuk megfogalmazására és végrehajtására ezen Egyezmény feltételei szerint.

A 6. cikk szerint a részes államok intézkedéseket hozhatnak nemzeti kultúrájuk és az ehhez kapcsolódó javak beillesztésére saját területükön a kulturális sokszínűség előmozdítása jegyében, és támogathatják a független nemzeti kulturális iparágak jelenlétét és megmaradását a kulturális piacon. Támogathatják kulturális életük szereplőit, a non-profit szervezeteket, a művészeket és a kultúra szakembereit, a kulturális tevékenységek szabad áramlását. Ennek érdekében intézményeket hozhatnak létre, és intézkedéseket hozhatnak a média sokszínűségének előmozdítására, beleértve a közszolgálati médiát is.

A 7. cikk szerint a felek minden erőfeszítést megtesznek olyan környezet létrehozására, amely ösztönzi saját kulturális kifejezőmódjaik hordozóit, és a 8. cikk szerint védelmet biztosíthatnak annak fenyegettsége esetén.

A részes államok kötelezettségeit a 9. cikk rögzíti:

- az UNESCO-hoz négyévente jelentést kell benyújtaniuk az Egyezmény keretében hozott intézkedésekről;
- ennek érdekében kapcsolattartót kell kijelölniük;

- egymás között megosztják a vonatkozó információikat.

A 10. cikk értelmében a felek támogatják a kulturális sokszínűség oktatását és széleskörű elfogadtatását, a tárgyban együttműködnek a többi féllel és a nemzetközi szervezetekkel.

A 11. és 12. cikk a civil társadalom részvételének és a nemzetközi együttműködés alapvető fontosságát hangsúlyozza.

A 13. cikk szerint a kultúra fontos (negyedik) eleme a fenntartható fejlődésnek, amely minden ország nemzeti fejlesztési tervében hangsúlyosan kell szerepeljen.

A 14. és 15. cikk a nemzetközi együttműködést, a 16. és 17. cikk a fejlődő országok preferenciális kezelését, ill. a fenyegetett kultúrákhoz nemzetközi támogatását tételezi.

A 18. cikk nemzetközi alap létrehozásáról intézkedik. Az Alap az ENSZ szervezeteinek, és egyéb külső szervezetek, valamint a részes felek befizetéseiből jön létre. Felhasználásáról az Egyezmény független Kormányközi Bizottsága (lásd: 22-23. cikk) dönt.

A 20. cikk váltotta ki a legtöbb vitát a tárgyalások során. Ez a más szerződésekhez fűződő kapcsolat kérdését tisztázza. Kimondja, hogy a jelen Egyezmény nem befolyásolja a felek más szerződéseken alapuló jogait vagy kötelelességeit. Az Egyezményt jóhiszeműen kell alkalmazni.

A 22. és 23. cikk rendelkezik az Egyezmény végrehajtásáért felelős vezető szervezetek, a felek Konferenciájának és az UNESCO-n belül megalakuló Kormányközi Bizottságának létrehozásáról. A Konferencián természetesen valamennyi részes fél részt vesz, a Kormányközi Bizottság 18, később 24 tagú.

A 28. cikk kapcsolattartó személy kinevezését írja elő, mihelyest az adott ország szerződő féllel válik.

A 29. cikk szerint az Egyezmény a harmincadik ratifikáció letétbe helyezése után 3 hónappal lép életbe.

Az Egyezmény melléklete a vitarendezési eljárás menetét rendezi.

A 4. §-hoz

A törvény hatályba lépése több lépcsőben történik. A kötelező hatály elismerésére adott felhatalmazást tartalmazó 1. § és a hatályba léptető rendelkezéseket tartalmazó 4. § a kihirdetést követő napon hatályba lép. A 2. és 3. § hatályba lépése azonban igazodik az Egyezmény rendelkezéseivel.

Az Egyezmény 29. cikke értelmében az Egyezmény a felek saját eljárásaiknak megfelelően erősítik meg vagy hagyják jóvá. A megerősítő vagy jóváhagyó okiratot az UNESCO főigazgatójánál kell letétbe helyezni. Az Egyezmény az azt megerősítő tagállamok között 2007. március 18-án hatályba lépett, az ezt követően az Egyezményt megerősítő részes államokra nézve az Egyezmény a megerősítő okirat letétbe helyezésétől számított harmadik hónap elteltével lép hatályba. Ennek naptári napját a külügyminiszter a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény 10. § (4) bekezdése értelmében a Magyar Közlönyben közzétett egyedi határozatával állapítja meg.